

Alelie Coronel-Camitan
(po resnični zgodbi)

Zgodba se je zgodila v ZDA.

Dave je slišal mamo trkati na vrata svoje sobe. Čas je bil, da vstane. Zvil se je iz postelje in si umil obraz. Potem se je pridružil mami, očetu ter bratom in sestram v dnevni sobi.

»Dobro jutro,« je rekla mami. Dave se je zaspano nasmehnil. Družina je pokleknila in oče je izrekel molitev, da bi začeli dan.

»To jutro bi rada prebrala čudovit odlomek iz svetih spisov,« je rekla mama. Odprla je Mormonovo knjigo. »To je Moroni 7:45. 'Dobrotljivost je potrpežljiva in je prijazna.'«

Ko se je Dave pripravljaj na šolo, je premišljeval o odlomku iz svetih spisov. Preden je stopil skozi vrata, je izrekel molitev. »Prosim, pomagaj mi, da bom danes prijazen,« je molil.

Pri pouku je bil Dave srečen, ko je delal šolske naloge.

Pozorno je poslušal, ko jim je učiteljica Frida dala nekaj novih besed, da se jih bodo naučili črkovati.

Kmalu je bilo kosilo. Dave je kupil nekaj karameliziranega sladkega krompirja in nekaj mrzlega soka. Prisedel je k prijateljem in začeli so se pogovarjati.

Kmalu je za sosednjo mizo zaslišal nekaj otrok. Dva fanta sta dražila novega fanta po imenu Jose. Jose je bil za svojo starost majhen, vendar je bil prijazen do drugih in je trdo delal v razredu. Druga fanta sta imela kosilo, Jose pa ne.

»Zakaj si tako majhen? Doma nimate hrane?« je vprašal Antonio.

Dave se je ravno pravočasno obrnil k dečkoma, da je videl Joaquina, kako je Joseju vzel torbo in jo vrgel Antoniu. Jose je stekel za Antoniom, da bi mu stvari vrnil.

»Prosim, daj mi torbo,« je rekel Jose.

A Antonio in Joaquin nista poslušala.

»Tvoja torba je tako stara

PRIJAZNOST PRI KOSILU

Ali se bodo iz njega norčevali tudi drugi fantje?

in grda!« je rekel Joaquin.

Dave je slišal vse te grde besede, vendar se je bal pomagati Joseju. Kaj bi si mislili drugi otroci? Ali se bosta Joaquin in Antonio norčevala tudi iz njega?

Potem je razmišljal o odlomku iz svetih spisov, ki ga je tisto jutro prebrala mami. Dobrotljivost je prijazna. Jezus Kristus bi želel, da bi bil prijazen. To bi bilo prav.

Dave je vstal in se soočil z drugima fantoma. »Nehajta dražiti Joseja. Prosim, vrnita mu torbo.«

»Kaj je narobe s tabo?« je vprašal Joaquin.

»Zakaj sta tako nesramna do Joseja? Nič ni naredil narobe,« je rekel Dave. Globoko je vdihnil. »Jezus nas ima vse rad in želi, da smo prijazni. Prosim, nehajta nagajati Joseju. Ustrahovanje ni v redu. Če ne bosta nehala, bom šel po učiteljico Frido.«

Antonio je pogledal svoje čevlje. Joseju je vrnil torbo. »Oprosti,« je zamomljal. Z Joaquinom sta se vrnila na svoja sedeža.

»Hvala,« je rekel Jose.

Dave je Joseja potrepil po rami. »Sedaj sva prijatelja.«

Jose se je nasmehnil.

Dave je doma družini povedal, kaj se je zgodilo.

»Ni bilo lahko, ampak naredil si, kar je bilo prav,« je rekel oči.

»Ponosna sem nate, ker si bil prijazen,« je rekla mami.

Ko mu je mami naslednji dan pomagala pripraviti malico, jo je Dave prosil: »Ali lahko, prosim, narediva dva sendviča?«

»Zakaj? Ali si tako lačen?« je vprašala mama.

Dave se je zasmel. »Ne, ampak včeraj sem opazil, da Jose ni imel hrane. Rad bi mu dal nekaj svoje.«

»To je fantastična zamisel!« Mami je vzela več kruha in Dave je naredil še en sendvič.

Dave in Jose sta med kosilom skupaj sedela in jedla sendvič. Potreben je bil pogum, da je naredil konec temu, da bi drugi otroci še ustrahovali Joseja. Toda Dave je imel svojega novega prijatelja rad in vedel je, da je nebeški Oče srečen, ker se je odločil, da bo prijazen. ●

